

**מ"ת 17/12/41151 - מדינת ישראל נגד סامي אלגלאון (עוצר) -
בעצמו**

בית משפט השלום בבא ר שבע
מ"ת 12-17 41151 מדינת ישראל נ' אלגלאון(עוצר)
לפני כבוד השופט שוש שטרית
המבקש מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר טפירו
נגד
המשיב
سامי אלגלאון (עוצר) - בעצמו
ע"י ב"כ עוזר טפירו אלמיכאי

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה פוחצת של רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, סירוב לבדוק שכרות ונוהga ללא רישון נהיגה (מעולם לא הוציא).

על פי העובדות בכתב האישום, בתאריך 16.12.2017 בסמוך לשעה 03:45 חנה המשיב את הרכב בו ישב מסוג מזדה בחניה של יצא ברח' ויצמן בעיר בא ר שבע. כאשר התקרבה לרכב נידת, החל המשיב לנוהג ברכב בדרך נמהרת שיש בה כדי לס肯 ח' אדם בכך **שהוא חוצה לברוח לכיוון רח'**, רגר **שהוא חוצה את הצומת כאשר אור הרמזור אדום**.

המשיב המשיך בנסיעתו ופנה לרחוב הנרייטה סולד **וגם הפעם כשהוא חוצה את הצומת כאשר אור הרמזור אדום** **ונוסע נגד כיוון התנועה**.

המשיב המשיך בנסיעתו מהירה לרחוב ש"ר, פנה שמאלה לרחוב הבורסקאי ומשם עד לכיכר של מרכז הקניות וואן (הbig) שם חתר את הכיכר נגד כיוון התנועה ונכנס לרחוב יצחק נפחא בנתיב הנגדי ונסע עד לרמזור של רח' בן גוריון שם פנה שמאלה וחזר לנטייב נסיעתו. משם נסע לרחוב יעקב גרשפלד ובצומת עם רח' ש"ר כמעט וניגח נידת משטרת **שהייתה במקומות והנידת נאלצה לנסוע אחרת**. משם המשיך המשיב לרחוב חיים יחיל ופנה ימינה לרחוב קרון היסוד ובפניה לרחוב הנרייטה סולד **על שטח הפרדה וחצה ל עבר הרחוב וניסה לנংנְגַּנְגַּת שニידת שנייטה לעקוף אותו**, פנה לרחוב לאונרד כהן, **התנגש בנידת שהייתה במקום וגעץ**.

מיד לאחר המתוואר לעיל, כאשר הגיעו שוטרים לרכבו, **החל המשיב להשתול וסירב להタルות לשוטרים**. מיד לאחר מכן, נלקח בצע בדיקת שכנות במכשיך ה"דראגר" אך המשיב סירב להיבדק.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של "כמה אלמנטים של עבירות" כמו שהמשיב חזה פעמיים צומת עת האור ברמזור אדום וכי נסע נגד כיוון התנועה, אלא שולדיו מדובר בעבירות תעבורה ובאליה אין מספיק כדי ליחס לו עבירה של נהיגה פוחצת על פי סעיף 338 שkn עבירות על פי סעיף זה נדרש להוכיח כי המשיב סיקן כל תחבורת או התכוון לסקן מאן דהוא, ועל פי דוחות הפעולה של השוטרים לא עולה כי בעת נהיגת המשיב הכללת חציית שני צמתים באור אדום ונסעה בנגדו לכיוון התנועה הוא הפריע לרכב צזה או אחר. לדידו נהיגה פוחצת היא נהיגה בדרך נמהרת שיש בה לסקן חי אדם, ובזמן שהמשיב נמלט ובדרכו בה נמלט - לא היי עובר אורח או נהגים ולפיכך מדובר בעבירות תעבורה נתנו, כמו הפרעה לשוטר, או ציות להוראת שוטר.

אשר לטענה כי המשיב פגע בנידת משטרתית נתען כי על פי דוחות השוטרים (עד תביעה 3-2) עולה כי הנידת היא זו שפגעה ברכבו של המשיב בחלק האחורי ומכאן שהאחריות לאותה פגעה בנידת היא לפתחו של מי שנאג בנידת ולא של המשיב.

אשר לסייעו של המשיב לבצע בדיקת שכנות הפנה לדבריו של המשיב אשר טען בפני השוטרים כי יש לו כאבים ובקש לראות רופא ולפיכך סירב לבדוק עד שיראה רופא.

ב"כ המשיב סבר כי אין הצדקה להמשיך מעצרו של המשיב וכי יש לשחררו לחלופת מעצר בדמות בני משפחתו של המשיב, אשר נשמעה ונחקקה.

3. בגין חולק על קיומן של ראיות לכואורה בכל הנוגע לתיאור מרבית העובדות בכתב האישום, עמד ב"כ המבקשת על מסוכנות המשיב אשר נתען במשך זמן מה שמדובר מעשי וחומרתם. הדגיש כי מדובר למי שנאג תחת השפעת אלכוהול, ללא רישוין נהיגה בתוך העיר/bar שבע וטור שהוא נמלט מהשוטרים שרדפו אחריו כברת דרך הוא חוצה רמזורים כשהוא בהם אדום, נסע בנגדו לכיוון התנועה ולא נשמע להוראות השוטרים לעצור, התנגד למעצרו וסירב לבצע בדיקת שכנות. לדידו של ב"כ המשימה, מדובר במשיב שחלופת מעצר לא תסקון שהרי לא נשמע להוראות השוטרים ובונוחותם הוא מבצע עבירות חמורות שיש בהם לסken חיים. בנוסף הפנה לעברו הפלילי של המשיב כמගביר בעצמת המעצר.

4. ב"כ המשיב לא חולק על קיומן של ראיות לכואורה לעובדות המתוארות בכתב האישום, למעט במקרים להתגשות בין נידת משטרתית לבין הרכב בו נהג המשיב. בהקשר זה טוען כי הנידת התגשה ברכבו של המשיב מאחור ומכאן שלא ניתן לומר כי המשיב הוא זה שהתגש בנידת.

עיקר טענתו של ב"כ המשיב הוא כי אין נהיגתו של המשיב כמתואר בכתב האישום ובדיקות השוטרים כדי לצדיק המשיב מעצרו שכן לכל היותר ניתן היה ליחס לו עבירות תעבורה ולא עבירה של נהיגה פוחצת אשר יסודותיה אינם מתקיימים

בנסיבות מקרה זה.

5. די בעובדות המתוירות כתוב האישום על מנת לקבוע כי בטענות ב"כ המשיב, אין ממש, והאמור מקבל משנה תוקף בעיון בחומר החקירה אשר מחדד בנסיבות החמורים בהן ביצע המשיב את העבירות המיויחסות לו ואוthon מצא לנו להגדיר ב"כ המשיב **"עבירות תעבורה ותו לא"**.

השוטרת דורין כנפו מדווחת בדו"ח הפעולה שלה, כי בשעת לילה מאוחרת הבחינו ברכב חונה ובו יושב אדם במושב הנהג, הוא המשיב הנידית חלפה מעט את הרכב וחזר מעט לאחר מכן בעשורתה כן, החל הרכב להימלט מהמקום, הנידית ביצעה פרסה ומרדף החל אחר הרכב הנמלט, כשמייד בתחלתו הודלקו אורות כחולים מהבהבים, הפעולה מערכת הכרזה והמשיב התבקש לעצור אולם המשיב לא עצר.

במהלך המרדף אחר המשיב הזעקה נידית נוספת אולם גם בזו לא היה לסייע המשיב המשיך בבריחה תוך שהוא חוצה צמתים כשהוא ברמזורים אדום, נסע בנגדו לכיוון התנועה ועד ההתנגשות עם אחת מהנידיות שרדפה אחריו. עוד עולה מdock הפעולה הנ"ל כי עת נעצר הרכב נמצא עם המשיב אולם נוסף שישב במושב שלוzelf, כי הרכב נדף ריח חריף של אלכוהול, כי מהמשיב נדף ריח חריף של **אלכוהול וכי בקבוק וודקה פינלאנדיה וכוס פלסטיק נמצאה בין מושב הנהג למושב הנוסע**.

mdoch הפעולה של השוטר דוד פיטוסי עולה כי הוא התבקש על ידי השוטר יהונתן רחמנוב שנכח בנסיבות בה נהגה השוטרת דורין כנפו, לסייע להם וזאת בנסיבות משטרתית בה נהג. השוטר פיטוסי תיאר כי הבחן ברכב המשיב כשהוא נסע מולו, ובעקבותיו נידית משטרת, הוא הדליק אורות כחולים מהבהבים دولקים, מערכת כריזה וסירנה דולקת ביחס למרכב לעצור, אולם זה חלף אותו ולא עצר אז החל לדלוק אחריו בנוסך לנידית בה נסעה השוטרת דורין כנפו ועד הגיעו לרכב אשר עצר לאחר ההתנגשות עם נידית משטרתית נוספת שהצטרכה למרדף אחר הרכב בו נהג המשיב. עיון בדו"ח הפעולה של השוטר דוד פיטוסי לא רק מחדד בחומרת הנסיבות בה נהג המשיב את הרכב ברחובות העיר באר שבע, אלא גם בכך שהנידית והרכב המתנגשים נפגעו בחלק הקדמי (חיזית) שלהם כתוצאה מההתנגשות.

היגתו הפרועה והפוחזת של המשיב קיבלת ביטוי גם בדוחות הפעולה של השוטרים יהונתן רחמנוב ושל נתנאל ראובן מתאר כי התבקש לסייע בתפקידו של הרכב הנמלט בו נהג המשיב, זה מתאר כיצד החל לרודף בנסיבות משטרתית בה נהג אחר רכבו של המשיב אשר הצליח להימלט מהנידיות שנseauו אחריו, עלייתו של הרכב על אי תנועה, נהגה במהירות, פניה במהירות, נסעה בנגדו לכיוון התנועה ניגוח אחת הנידיות את הרכב ועד לאיבוד שליטה של נהג הרכב הנמלט ועצירת הרכב.

היגתו הפרועה והפוחזת של המשיב קיבלת ביטוי גם בדו"ח הפעולה של השוטר שגבן נעים אשר ה策רף גם הוא למרדף בנסיבות משטרתית בה נהג ונוכח דיווח על היגת המשיב ברכב והימלטו מהשוטרים. כאן המקום להוסיף כי נידית משטרתית נוספת, בה נהג השוטר טל פרץ הצטרכה למרדף אחר המשיב ולמעשה המרדף כלל לפחות 4 נידות משטרתיות אשר בשלב מסוים דלקו יחד אחר הרכב בו נהג המשיב ורק בשילוב זה היה כדי לעצור את הרכב אשר

בסוף דבר הסתiem בהתנגשות בין אחת הנידות לרכיבו של המשיב.

6. נהיית המשיב את הרכב כמתואר בכתב האישום ודוחות הפעולה של השוטרים שدلכו אחורי מקיים גם מקימה את יסודות העבירה של נהייה בפזיות לפי סעיף 338 (1) לחוק העונשין.

טענת בא-כח המשיב להuder ראיות לכך שהמשיב הפריע לכל רכב אחרים או סיכון בהיגתו אחרים בניגתו אינה רלוונטית לעניינו שכן המשיב אינו מואשם בעבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת.

סעיף 338 (א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977, קובע: "העשה אחת מלאה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסקין חי אדם או לגרום לו חבלה, דין מסר 3 שנים". עניינו כאן היא בשאלת האם אופן המשיב הייתה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסקין חי אדם או לגרום לו חבלה.

בית המשפט העליון הגידיר את המבחןים לעבירה זו במסגרת מבחן שקבוע המבחן בין עבירות לפי סעיף זה, לבין עבירות לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין - סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת:

"**UBEIROT HAOSKOKOT BENEIGA BIDRUK NMAHRET AO RSHLNIT (CDGOMAT SEIF 338 LAHKOK HUNOSHIN) METPLOT BENEIGA HSIBIR, HMMOZU, SHBSEL NSIVOT SHONOT MBUTZU UBEIRA BIZMAN HNEIGA. UBEIRA LPI SEIF 332(2) LEUMOT ZAT, METPLOT BENEIGA SHAINO 'TMIM'. HIA MTHMKADT BENEIG SHIDU UL FESTOL BAHTENGOSHOT, VLMOROT KAN LKACH SICON BIYUDIN LFAGIUA BAANSHIM CHAMIM MFUSH, ASHER CFPOIM LEHINOK CHTOZAH MNEIGOTO HAFROUHA..." (U'P 217/04 CHAFZ ALKORUAZAN B'MIDINET ISRAL, TAK-UL 4055, 4050 (2005)).**

כבד השופט קדמי בספרו "על הדין בפליליים", חלק שלישי, עמ' 1313-1308 (מהדורות תשס"א 2006), ציין לעניין היסוד הנפשי הנדרש להרשה לפי סעיף 338(א)(1): "**DI BHALN NAFSH SHL'RSHLNOT' LBIVOSHA SHL RISHUA LPI SEIF ZA, UEL KN SHOB AIN CHSIBOT MEUSHIT BEHKASHR ZA, LMSHUMUOTU HUYONIT SHL MOASH 'NMAR'... HALLCA LMAUSA KOOBU SEIF ZA UBEIRA SHL RSHLNOT VAIN BKIVUT HCHLOFA SHL 'NMAR' CDI LMENOU RISHUA HNUOZA BHALN NAFSH SHL'RSHLNOT'.**"

סבירוני כי העובדה שהמשיב נמלט בנסיעה לאחר שנדרש לעצור על ידי שוטרים, האיז את מהירות נסיעתו תוך חציית שני צמתים כשרמזור או אדום, נוג ולא פעם אחת בנגד ליפוי התנועה, עלה על אי תנועה כשנוכה בהיגתו נאלצנו השוטרים שנגגו בנידות לבצע לא אחת פעולה אקטיבית על מנת להימנע מתאוננה, אם כי לבסוף הרכב ונידת משטרתית התנגשו - והרי לפנינו נהייה פזיה ורשלנית וברמה גבוהה מאוד.

ההבדל העיקרי בין עבירה לפי סעיף 332 לבין עבירה לפי סעיף 338 נעה ברכיבה המחשבה הפלילית הדורשת (בעבירות לפי סעיף 332) צפיפות כי התוצאה הקרובה לוודאות של אופן הנהייה הינה סיכון השימוש הבתו של הנוסעים האחרים בנסיבות תחבורת. את הצפיפות בדבר התוצאה הקרובה לוודאות ניתן להסיק בדרך כלל מנוכחותם של כל רכב

אחרים בדרך אשר נהגיהם נאלצו לבצע פעולה אקטיבית (בלימה, סטיה וcio"ב) המלמדת נוכח עצם אותה נקיטה כי נהגי אותם כל רכב חשו כי אופן נסיעת אותו נאשם מסכנת השימוש הבלתי בתהבורתו עד כדי אילוצם לנוקוט בפעולה אקטיבית תוך הפסקת אופן נסיעתם הרגיל באופן המלמד לכארוה כי הנאשם צפה או צרייך היה לצפות כי בהעדר אותה פעולה אקטיבית שנתקטו הנהגים האחרים המשך נהיגתם הרגיל והשגרתי באותה נקודת זמן לא יוכל לאפשר להם להשתמש בתהבורתו ללא שיסוכן השימוש שלהם בתהבורתו. בעבירה לפי סעיף 338 כל שנדרש הוא יסוד של רשלנות או פזיות, ועל כן, אין צורך בתוצאה הקרובה לוודאית,DOI בקשר שנגף נושא בנסיבות גבואה ביחס לתנאי הדרך תוך חציית צמתים באופן בלתי זהיר וcio"ב בכך למד על כך שלכל הפחות היה רשלן או אדיש ביחס לסיכון הנגרם כתוצאה מאופן נהגתו.

7. **עלית המעצר** - מדובר למי שנמלט משוטרים ברוב תוך נהיגה פרועה שיש בה לס肯 חי אדם או לగורם להם לחבלה, נהיגה שתוצאתה התנגשות באחת מכלל הנידות שדליךו אחרי המשיב להשיגו.

לעוצמת המסוכנות הנשקפת ממעשי המשיב, ולהיתכנות חולופת מעצר, נפסק: "חזרנו והתרכינו כנגד תופעת המרדפים המתנהלים בכבישים כאשר נהגים מבקשים בדרך זו למנוע את מעצרם על ידי אנשי החוק. בתופעה קשה זו כרוכה סכנה רבה לציבור המבקש לנהל את שגרת יומו מבלי חשש שכוב נמלט יפגע בו. על כן נראה לי כי ככל נכון לעצור נאים החשודים בנהיגה מסווג זה עד תום ההליכים..." (בש"פ 329/07 איסמעילabo טראש נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

ראו גם בש"פ 329/07 סלימאןabo קריינאת נ' מדינת ישראל: "משטרת ישראל נאבקת בתופעה קשה בכביש הארץ בכלל ובכביש הדרום בפרט, כאשר נהגים פורקיanol מסכנים בדרך נהיגתם את חיים של אזרחים תמיימים. את התופעה זו, ששוב אינה נחלתם של יחידים, יש לגדוע באיבה, ואחת הדרכים לכך היא להחזיק במעצר גם מי שטרם הורשע כאשר ברור כי שעיה שהוא מתהלך חופשי הוא מהווע סכנה ממשכת הציבור..."

וראו גם בבש"פ 2613/06 עלי סראייה נ' מדינת ישראל: "התופעה של סירוב נהגים לצית להוראות שוטרים ובריחה מאנשי החוק, תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות ממדים מדהימים. חמורה במיוחד היא העובדה שרבים בכך, אף שנhirם להם כי מעשיהם עלולים להסתומים בקיופות חי אדם, או בנסיבות של נסעים ונוהגים תמיימים הנקלעים, לרוע מזלם, לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסווג זה. להשquette, מי שכך נהג חושף לעניין כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן, אין בחולופה המוצעת כדי לאין סכנה זו".

8. אמנם החלטות בית המשפט העליון, במקרים דלעיל ניתנו בעבירה של סיכון חי אדם בתהבורתו, לפי סעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואולם, אלה נכונים לעניינו של המשיב דן, שכן עניינם ברכיב התנהגות זיהה שבמעשי המשיב, הינו, נהיגה פרועה בדרך ציבורית תוך הימלטות מאנשי החוק.

אשר לעילת המ叙述 זו מוגברת במידה ניכרת בכך שמדוברות הפעולה של כלל השוטרים נמצאת כי מהרכיב נדף ריח חריף של אלכוהול, נמצא בקבוק אלכוהול ובונסף כסות שתיה וכי מהמשיב נדף ריח אלכוהול שכן באלה יש לבס טענתה המבקשת כי המשיב נהג כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

אם לא די כאמור, המשיב נהג כפי שהוא, ללא רישיון נהיגה שכן מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ובמילים אחרות מבלי שלם לנוהג והוא בכלל לא מכיר כלל את חוקי התנועה, למעשה נהג המשיב גם ללא תעודה ביטוח (הגם שעבירה זו לא יוכסה לו).

דומה כי שילוב מכלול הדברים האמורים מקיים עילית מעוצר בעצמה גבואה באופן מיוחד וזה מוגברת עוד יותר בהתנהגות המשיב אשר תחילת התנגד לטענו, סירב לבצע בדיקת שכירות כמפורט כי הסבר ב"כ לעניין זה הינו דחוק ומלמד רק על רצון של המשיב למלאו עצמו לבדיקה, ובונסף המשיב מסר גרסה שקרית במהלך חקירתו בכל הנוגע להזות הנהג ברכב הנדרך.

בכל הנוגע להתיכנות חלופת מעוצר בעניינים של נאשמים אשר מבצעים עבירות הכרוכות בנוהגה פרועה, במפגיע, לעניין שוטרים ולאחר שניצתו לעצור, קבע בית המשפט העליון: "עצם ההתעלמות מאנשי משטרת שמנסים כברת דרכ ארוכה לעצור את המשיב בדרכים חוקיות, מצביעה בפני עצמה על מסוכנות. לא סתם מסוכנות, אלא מסוכנות שיש לה השלה רבתה לעניין האפשרות לבתו במשיב, כאשר על הפרק עומדת האפשרות לשחרורו בחלופת מעוצר. מי שאינו נרתע משוטר העומד בפניו ומסמן לו פיזית בצוරו הברורה ביותר לעצור, וכי מדובר "ירעה מהווארה ערטילאית של בית המשפט המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים" (ראו בש"פ 9701/06 מדינת ישראל נ' סלים אלטס').

בכל הנוגע למשיב זה, אשר לו עבר פלילי ו עברTeVורתי, הוצאה חלופת מעוצר, ש לדידי, רחוקה היא מלספק בנסיבות המקירה. עם זאת ומבלתי לטעת בלביו כל צפיה באשר להחלטה שתתקבל סופו של יום בעניינו, מתבקש שירות המבחן להגיש תסוקיר מעוצר וזאת עד ליום 7.2.2018.

קובעת דין נוסף ליום 7.2.2018 בשעה 09:30.

המחקרים תעביר העתק החלטתי בציורף כתוב האישום לשירות המבחן אשר יגיש תסוקיר מעוצר בעניינו של המשיב.

המשיב ישר במעוצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ח,
09/01/2018 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il